

نسل آینده فوتبال ایران

اگر فقط کمی خوش شانس بودیم!

بسیار کمی نوجوانان ایران که امیدهای زیادی برای صعودش به جام جهانی آسیا در تایلند و در بازی یک چهارم نهایی در ضربات پنالتی، مغلوب تیم نوجوانان کره شمالی شد، اما این پایان راه برای نوجوانان امید ما نیست.

اگر چه نوجوانان تیم امید ایران با چهره‌های گرفته پا به فرودگاه گذاشتند اما مصطفی قنبرپور، بازیکن سابق پرسپولیس و سرمربی تیم ملی نوجوانان که امید زیادی به این تیم داشت درباره‌ی باخت به کره شمالی آن هم در ضربات پنالتی می‌گوید:

«بزرگ‌ترین بازیکنان فوتبال جهان هم پنالتی خراب کردند، چه برسد به بازیکنان نوجوان ما. حیف شد. می‌توانستیم به جام جهانی صعود کنیم اما بدشانس بودیم. البته بارش باران شدید هم بی‌تأثیر نبود. چرا که کره‌ای‌ها به این آب و هوا عادت داشتند، اما ما نه.» بازیکنان تیم ملی نوجوانان زمانی که وارد فرودگاه امام(ره) هم شدند ناراحت بودند و چشم‌های‌شان اشک‌بار بود.

مصطفی قنبرپور حرف‌هایش را این‌طور تمام کرد: «من به همه‌ی بازیکنانم خسته نباشید می‌گویم و از فدراسیون فوتبال می‌خواهم که این بازیکنان آینده‌دار را به حال خودشان رها نکند. قنبرپور و قنبرپورها مهم نیستند، بلکه مهم این بازیکنان هستند که آینده‌ی فوتبال‌اند. امیدوارم این تیم رها نشود.»

ستاره‌های تیم ملی نوجوانان

بهتر است با بازیکنانی که مصطفی قنبرپور آن‌ها را شایسته‌ی قهرمانی می‌دانست هم آشنا شویم. بازیکنانی که نسل آینده‌ی فوتبال ایران هستند و به قول سرمربی‌شان نباید به حال خودشان رها شوند: «فرید نجات، رضا دهقانی، مهران درخشان‌مهر، علی خدادادی از اصفهان، امیرحسین یحیی‌زاده، نیما مختاری، علیرضا آقا براری و رضا منصوری از مازندران،

فتح‌اله درزی و وحید افتاری از هرمزگان، حسام سلطان‌پور و محمدرضا خاکی از گیلان، محمد شمسی و مهرداد پورابوالقاسم از خوزستان، علی‌اکبر احمدی، محمد سلطانی‌مهر، مهدی عبداله‌وند، نیما داغستانی، رضا شکاری، محمد گروسی و باقر نیاری از تهران، رضا کریمی از اردبیل و امیر حسین رنگرز از قم» بازیکنانی هستند که از همین حالا باید نام‌شان را به ذهن سپرد. آن‌ها آینده‌ی فوتبال ایران هستند.

تیتریک

فرید دانشور

بازی‌های تیم بایرن مونیخ در ورزشگاه اختصاصی و معروفش، آلپانتس‌آرنا برگزار می‌شود.

امسال این باشگاه برای نوسازی ورزشگاهش تصمیم گرفت که ۲۲۵ صندلی جایگاه جنوبی را تعویض کند. البته صندلی‌های قبلی هنوز آن‌قدرها هم قدیمی نشده بودند و می‌شد از آن استفاده کرد. برای همین، این صندلی‌ها را به مدرسه‌ای که در روستایی در مقدونیه بود، دادند. دانش‌آموزان آن‌جا هم روی پارچه و پلاکاردهایی نوشتند «متشکریم بایرن مونیخ». تیتریک این هفته تقدیم می‌شود به باشگاه بایرن مونیخ که حواسش به بچه‌های مدرسه‌ی آن روستا بود و دل همه‌ی آن‌ها را شاد کرد.

دندان اسب پیش کشی که باید شمرده می‌شد

مریم شجاعی پور

فکرش را بکن که یک کیف بدهند دستت و بازش کنی و تویش یک ساعت ببینی که دارد داد می‌زند: «من شانزده هزار پوند قیمت دارم!» چه حسی پیدا می‌کنی؟ خوشحالی در حد لالیگا یا حتی فراتر از آن در حد جام جهانی؟ این اتفاق در طی رقابت‌های جام جهانی برای مسئولین سی و دو تیم شرکت‌کننده افتاد که یکی‌اش هم جناب کفاشیان خودمان بود. می‌بینم که همه آماده‌ی گفتن یک خوش‌به‌حالش کشدار هستید، اما دست نگه‌دارید، چون که کمیته‌ی اخلاقی فیفا بعد از یک دو تا چهارتای دو-سه ماهه به این نتیجه رسیده که هدیه‌ی به این گران‌قیمتی اصلاً اخلاقی نبوده و برای همین بیانیته داده که «آقایون مسئول تیم‌ها! ساعت‌ها را برگردانید.»

دل‌تان می‌خواهد چند خط از متن بیانیته را بخوانید؟

کنفدراسیون فوتبال برزیل نمی‌بایست این ساعت‌ها را هدیه می‌کرد.

آن‌هایی که این ساعت‌ها را دریافت کرده‌اند می‌بایست آن را بررسی می‌کردند و در صورتی که مشاهده می‌کردند داخل کیف ساعت است، باید آن را بر می‌گرداندند.

کمیته‌ی اخلاقی فیفا چنین هدایایی را ممنوع می‌داند و مسئولان فیفا باید هدایایی را که ارزش بالایی ندارند و نمادین است، دریافت کنند.